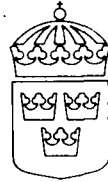

Lagutskottets betänkande

1986/87:12

om exekutionsväsendets organisation

(prop. 1986/87:52)

LU
1986/87:12

Sammanfattning

I propositionen läggs fram förslag till principiella riktlinjer för en omorganisation av kronofogdemyndigheterna. Förslagen innebär att en kronofogdemyndighet bildas i varje län samt att riksskatteverket får i uppgift att leda verksamheten i exekutionsväsendet. De nya kronofogdemyndigheterna skall ledas av en lekmanastyrelse. Omorganisationen avses bli genomförd den 1 juli 1988.

Utskottet tillstyrker att de föreslagna riktlinjerna godkänns av riksdagen. När det gäller lokaliseringen av de nya myndigheterna föreslår utskottet ett tillkännagivande från riksdagens sida med anledning av motionsyrkanden i frågan. Ett tillkännagivande föreslås också beträffande riksskatteverkets ledningsfunktioner. Utskottet avstyrker bifall till samtliga övriga motionsyrkanden med anledning av propositionen.

Till betänkandet har fogats tillhoppa tio reservationer, varav tre från m, fp och c, en från m och fp, två från fp och c, en från m och tre från c.

Propositionen

I proposition 1986/87:52 föreslår regeringen (finansdepartementet) att riksdagen godkänner vad departementschefen föreslagit i fråga om

1. bildandet av nya länskronofogdemyndigheter den 1 juli 1988,
2. riksskatteverkets ledningsuppdrag.

Vidare bereds riksdagen tillfälle att ta del av vad departementschefen i övrigt anfört om en omorganisation av exekutionsväsendet.

Motionsyrkanden

Motion 1986/87:L116 av Ove Karlsson m. fl. (s) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om möjlighet till utlokalisering av statliga organ till orter i länen, där arbetsmarknaden kräver särskilda insatser.

Motion 1986/87:L117 av Mats O Karlsson m. fl. (s) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om regionalpolitiska hänsyn vid lokalisering av kronofogdemyndighetens ledning och administration.

Motion 1986/87:L118 av Hans-Eric Andersson (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande lokaliseringen av kronofogdemyndighetens ledning och administration i Stockholms län.

Motion 1986/87:L119 av Tommy Franzén m. fl. (vpk) vari yrkas att riksdagen avslår regeringens förslag under punkt 1 i propositionens hemställan om bildandet av nya länskronofogdemyndigheter den 1 juli 1988.

Motion 1986/87:L120 av Olle Svensson m. fl. (s, m, fp) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om skälen för att behålla kronofogdemyndighetens lokalisering till Eskilstuna.

Motion 1986/87:L121 av Birger Rosqvist (s) och Arne Andersson i Gamleby (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om lokaliseringen av kronofogdemyndigheten i Kalmar län.

Motion 1986/87:L122 av Bengt Harding Olson m. fl. (fp) vari yrkas

1. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts angående riktlinjer för exekutionsväsendets organisation.

2. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna att organisationskommitténs kommande förslag skall underställas riksdagen genom proposition.

Motion 1986/87:L123 av Martin Olsson m. fl. (c) vari yrkas

1. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om att riksdagen skall ta ställning till slutgiltigt organisationsförslag gällande exekutionsväsendet.

2. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om fortsatt decentralisering av exekutionsväsendets verksamhet.

3. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om kvalificerad personal vid de föreslagna kronokontoren.

4. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om lokalisering av länskronofogdemyndigheterna.

5. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om vikten av att överväga samordning eller samarbete mellan kronokontor och annan statlig verksamhet i form av servicekontor eller "lokal samhällsmyndighet".

6. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om antalet ledamöter i de föreslagna lekmannastyrelserna för länskronofogdemyndigheterna.

7. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om att landstingen bör utse ledamöterna i de föreslagna lekmannastyrelserna för länskronofogdemyndigheterna.

8. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om utredning gällande decentralisering av exekutionsväsendets ADB-system.

9. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om riksskatteverkets ledningsfunktion.

Motion 1986/87:L124 av Bo Lundgren (m) vari yrkas att riksdagen beslutar avslå proposition 1986/87:52.

Motion 1986/87:L125 av Per-Olof Strindberg m. fl. (m) vari yrkas

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om kronofogdemyndigheternas framtida organisation och riksdagens medverkan då organisationen bestäms.

2. att riksdagen avslår propositionen såvitt avser att riksskatteverket skall få till uppgift att leda verksamheten i exekutionsväsendet.

3. att riksdagen avslår propositionen såvitt avser att kronofogdemyndigheterna skall ledas av en lekmannastyrelse.

Utskottet

Inledning

En huvuduppgift för kronofogdemyndigheterna är att handlägga mål och ärenden enligt utsökningsbalken (UB). Det övervägande antalet sådana mål och ärenden avser indrivning av statens fordringar på obetalda skatter, avgifter och böter, s. k. allmänna mål. I jämförelse med de allmänna målen är antalet mål och ärenden som anhängiggörs av enskilda, s. k. enskilda mål, förhållandevis litet. Vid sidan av de rent exekutiva uppgifterna enligt UB ankommer det på kronofogdemyndigheterna att företräda staten som borgenär vid indrivningen av skatter och avgifter.

Vissa andra uppgifter av exekutiv karaktär har lagts på kronofogdemyndigheterna genom särskilda författningar. Här kan bl. a. nämnas verkställighetsärenden enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt mål om återtagande av gods som köpts på kredit enligt konsumentkreditlagen (1977:981) och lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare.

Kronofogdemyndigheterna är vidare tillsynsmyndighet i konkurs och skall enligt lagen (1970:741) om statlig lönegaranti i konkurs pröva frågor om betalning för lönefordringar i konkurser som handläggs som mindre konkurs. Kronofogdemyndigheterna skall vidare som tillsynsmyndighet övervaka efterlevnaden av meddelade näringsförbud. Kronofogdemyndigheterna skall även svara för att fall där näringsförbud kan aktualiseras blir anmälda till åklagare. Utöver de redovisade arbetsuppgifterna har kronofogdemyndigheterna enligt skilda författningar att handlägga åtskilliga andra typer av ärenden.

Landet är sedan 1 januari 1965 indelat i 81 kronofogdedistrikt. I varje distrikt finns en kronofogdemyndighet med en chefskronofogde som chef. I Stockholms, Göteborgs och Malmö kronofogdedistrikt har chefen för myndigheten titeln kronodirektör. På 22 kronofogdemyndigheter är chefen

den ende kronofogden. På övriga myndigheter finns utöver chefen en eller flera kronofogdar. Myndigheterna har dessutom exekutiv personal och kontorspersonal.

Myndighetens chef, övriga kronofogdar samt huvuddelen av övrig personal är stationerade på en ort, den s. k. centralorten. I många distrikt finns exekutiv personal och kontorspersonal stationerad även på andra orter än centralorten, s. k. stationeringar. Antalet stationeringar är för närvarande ca 80.

Kronofogdedistriktet är i huvudsak utformade på grundval av polisdistriktet men ansluter även till andra administrativa och judiciella indelningar i landet. Distriktets gränser skär således inte i något fall läns- eller kommungränser. De följer vidare i stort gränserna för fögderier och domkretsar. Antalet distrikt varierar i länen. I fyra län – Uppsala, Kronobergs, Gotlands samt Jämtlands län – utgör hela länet ett distrikt. I övriga län finns från två upp till nio distrikt, varvid flertalet, eller tolv län, har tre eller fyra distrikt.

Administrationen av exekutionsväsendet är delad mellan kronofogdemyndigheterna, länsstyrelsen i länet och riksskatteverket. Riksskatteverket är centralmyndighet för administration av exekutionsväsendet. En särskild avdelning inom verket (avdelning E) svarar för denna uppgift. Avdelningen är delad i en exekutionsjuridisk och en exekutionsadministrativ sektion.

Den exekutionsjuridiska sektionen utarbetar föreskrifter och råd för exekutionsväsendet, bevakar statens rätt i vissa kronomål samt för statens talan vid domstol i sådana mål. Sektionen handlägger vidare ärenden som rör böteshandräckning i förbindelse med de nordiska länderna samt fastställer innehålllet i fäckutbildningen inom sakområdet.

Den exekutionsadministrativa sektionen planerar och genomför organisationsförändringsprojekt, utvecklar arbetsmetoder, planerar den exekutiva verksamheten, samordnar krav på utveckling av ADB-stödet samt ansvarar för uppföljning och kontroll av kronofogdemyndigheterna. Vidare utarbetar sektionen rutiner och utformar blanketter, meddelar föreskrifter och anvisningar, handlägger frågor om personalplanering, rekrytering, tjänstetillsättning, löne- och anställningsvillkor samt arbetsmiljö och samverkansformer inom kronofogdemyndigheterna.

I riksskatteverkets uppgifter ingår även att till regeringen ge in framställning om medel för exekutionsväsendets gemensamma behov och att avge anslagsframställning för kronofogdemyndigheterna.

Länsstyrelsen i länet svarar för budget och medelstilldelning, löneutbetalningar och vissa personaladministrativa uppgifter. Med stöd av medelsförvaltningskungörelsen (1964:886) gör länsstyrelsen årlig inventering hos kronofogdemyndigheterna. Den utövar vidare enligt uppbördslagen tillsyn över skatteindrivningen i länet. Denna tillsynsfunktion övertas fr. o. m. årsskiftet 1986-1987 av länsstatemyndigheten i avvaktan på att slutlig ställning tas till kronofogdemyndigheternas organisationstillhörighet.

Allmänna överväganden

I propositionen föreslås att den nuvarande organisationen för kronofogdemyndigheterna ändras så att en kronofogdemyndighet bildas i varje län.

Vidare föreslås att riksskatteverket får till uppgift att leda verksamheten i exekutionsväsendet. De nya länskronofogdemyndigheterna skall ledas av lekmannastyrelse. Omorganisationen föreslås bli genomförd den 1 juli 1988. I propositionen anför departementschefen att han avser att senare föreslå regeringen att en kommitté snarast tillkallas för att lämna förslag till den närmare utformningen av kronofogdemyndigheternas organisation m. m.

I motion L124 (m) yrkas avslag på propositionen. Motionären framhåller att den föreslagna omorganisationen är principiellt betydelsefull och att förslagen i propositionen borde ha beretts mera noggrant. Ytterligare beredning bör därför ske innan riksdagen fattar beslut i saken.

Utskottet vill för sin del framhålla att kronofogdemyndigheternas verksamhet förändrats i betydelsefulla avseenden sedan tillkomsten av den nuvarande organisationen. Nya och viktiga arbetsuppgifter har lagts på kronofogdemyndigheterna, och arbetsvolymen har ökat väsentligt. Vidare har införandet av utsökningsbalken lett till att arbetsmetoderna och rutiner-na i den exekutiva verksamheten förändrats. Av avgörande betydelse för den exekutiva verksamheten har också varit införandet av ett centralt ADB-system för kronofogdemyndigheterna (REX-systemet). Till bilden hör även att beröringspunkterna mellan kronofogdemyndigheternas och skattemyndigheternas arbetsuppgifter ökat betydligt och att allt större krav på samordning av insatserna och samarbete mellan myndigheterna måste ställas.

Som närmare redovisas i propositionen har kronofogdemyndigheternas organisation utretts ett flertal gånger sedan år 1970. Senast har riksdagens revisorer granskat exekutionsväsendet. Granskningen har redovisats i bl. a. en rapport (1985/86:7) Kronofogdemyndigheternas utnyttjande av personalresurserna. Revisorerna har helt nyligen beslutat att på grundval av rapporten föreslå riksdagen att vissa åtgärder vidtas när det gäller bl. a. handläggningen av enskilda mål (Förs. 1986/87:7, Riksdagens revisorers förslag om kronofogdemyndigheternas utnyttjande av personalresurserna m. m.). Förslaget har ännu inte behandlats av riksdagen. De tidigare utredningarna på området har av olika skäl inte lett till några mera genomgripande förändringar av kronofogdemyndigheternas organisation. De har emellertid visat att exekutionsväsendets nuvarande utformning vållar problem av skilda slag. Problemen synes i huvudsak ha sin grund i dels förhållandena vid indrivning av skatter och avgifter, dels personalförhållandena vid de mindre kronofogdemyndigheterna. När det gäller kronofogdemyndigheternas uppgifter vid indrivning av skatter och avgifter har man inte organisatoriskt beaktat det funktionella sambandet i beskattningsskedjan mellan taxering, debitering, uppbörd och indrivning. I beskattningsskedjan är många myndigheter med olika geografiska verksamhetsområden inblandade, vilket skapar stora samordningsproblem. Kontakterna på fältet mellan beskattningsmyndigheter försvåras, och det blir svårt att få genomslag för en enhetlig prioritering. Att det för närvarande saknas möjlighet att från central nivå styra verksamheten på skatte- och indrivningsområdet medför att problemen förvärras. Genom riksdagens beslut (prop. 1985/86:55, BoU 1985/86:11) om en sammanhållen skatteförvaltning har riksskatteverket fr. o. m. den 1 januari 1987 fått i uppdrag att leda verksamheten i skatteför-

valtningen. Reformen innebär också att en länsskattemyndighet skall bildas i varje län, med uppgift att bl. a. leda verksamheten i länet. Den nya länsskattemyndigheten skall också överta länsstyrelsens tillsyn av kronofogdemyndigheterna.

Personalförhållandena vid de mindre kronofogdemyndigheterna har visat sig medföra nackdelar vid handläggningen av både de allmänna och enskilda målen. Delvis beror dessa nackdelar på de personaladministrativa problem som kan uppkomma i små myndigheter. Myndigheterna blir sårbara eftersom de inte har personal att sätta in som vikarier vid sjukdom och oplanerade ledigheter. Befordringsmöjligheter i rimlig omfattning saknas, och vid tillsättning av chefstjänsterna kan ofta kvalificerade sökande saknas. Problemen vid de mindre kronofogdemyndigheterna hänger emellertid också samman med de ökade krav på personalens kompetens som utvecklingen fört med sig. Myndigheterna behöver numera ofta ekonomiskt utbildad personal för att kunna klara av komplicerade indrivningsfall. I allmänhet är det emellertid inte möjligt att tillföra små kronofogdemyndigheter tjänstemän med sådana kvalifikationer eftersom arbetsunderlaget är för litet.

Mot bakgrund av det anförda anser utskottet i likhet med departementschefen att det är angeläget att en reform av kronofogdemyndigheternas organisation kommer till stånd. Något ytterligare underlag för ett ställningstagande till den principiella inriktningen av en sådan reform anser utskottet inte erforderligt. Utskottet avstyrker därför bifall till motion L124.

Antalet kronofogdedistrikt, m. m.

Som tidigare redovisats innebär förslaget i propositionen att det skall bildas en kronofogdemyndighet i varje län.

I motion L119 (vpk) yrkas avslag på förslaget om en ändrad distriktsindelning. Motionärerna anser att en effektivisering av indrivningsverksamheten främst bör åstadkommas genom förbättrade ledningsfunktioner, resurstillskott och förbättring av kompetensen regionalt. Enligt motionärerna ger inte propositionen belägg för att en ändrad distriktsindelning skulle medföra några förbättringar för exekutionsväsendet.

Motionärerna i motion L122 (fp) anser att de nya myndigheterna som regel bör ha länen som verksamhetsområde men att undantag från huvudregeln bör kunna ske i vissa fall. Motionärerna yrkar (yrkande 1 delvis) att det anförda ges regeringen till känna.

Också i motion L125 (m) framförs åsikten att det kan finnas anledning att frångå länsindelningen. Motionärerna anser vidare att det kan finnas skäl att inrätta fler myndigheter än som föreslås i propositionen. Enligt motionärerna bör den blivande organisationskommittén vara oförhindrad att överväga en organisation som avviker från förslaget i propositionen. Motionärerna yrkar (yrkande 1 delvis) att det anförda ges regeringen till känna.

Som utskottet berört i föregående avsnitt finns det ett nära samband mellan kronofogdemyndigheternas arbete med indrivning av skatter och avgifter samt beskattningsmyndigheternas arbetsuppgifter, vilket medför att vissa krav måste ställas på samarbetet på olika myndighetsnivåer. I likhet

med departementschefen anser utskottet att det därför är viktigt att i en ny organisation kronofogdemyndigheterna anpassas till skatteförvaltningen så att samarbetet mellan beskattningsmyndigheter och indrivningsmyndigheter kan ske på ett enkelt och smidigt sätt. Särskilt betydelsefullt är att man skapar förutsättningar för ett sådant samarbete på regional nivå. Enligt utskottets mening bör således en reform av kronofogdemyndigheternas organisation inriktas på tillskapandet av en myndighetsstruktur på regional nivå som är anpassad till den nya skatteförvaltningen. För en lösning i enlighet med förslaget i propositionen talar emellertid också andra tungt vägande skäl. Sålunda är det väsentligt att de nuvarande problemen med för. små kronofogdemyndigheter kan undanröjas. En organisation med stora enheter ger betydligt bättre förutsättningar för ett utnyttjande av personalresurserna genom omfördelning efter behov än nuvarande organisation. I sammanhanget bör även påpekas att stora enheter ger arbetsunderlag för tjänstemän med olika specialkompetens. En fördel med stora enheter är också att de problem som i dag finns när det gäller kronofogdemyndigheternas dubbla roll som företrädare för statens borgenärsintressen och exekutiv myndighet kan reduceras eller undanröjas. I anslutning härtill vill utskottet erinra om vad utskottet anförde i samband med den reform av konkurslagen som genomfördes år 1979 (prop. 1978/79:105, LU 1978/79:19) och som bl. a. innebar att tillsynsfunktionen i konkurs överfördes på kronofogdemyndigheterna. Utskottet framhöll då vikten av att verksamheten organiserades så att en tjänsteman endast i rena undantagsfall får utöva tillsyn i konkurs samtidigt som han har hand om indrivningsuppgifter och handräckning. Utskottet underströk att särskilda enheter för tillsynsuppgifter borde inrättas i största möjliga utsträckning. Med den nu föreslagna omorganisationen ökas möjligheterna till ett förverkligande av riksdagens önskemål. Som departementschefen framhåller är det vidare en avsevärd fördel om endast en myndighet företräder de exekutiva intressena i länet särskilt i kontakterna med övriga länsorgan och med centrala myndigheter och verk. Utskottet vill slutligen framhålla de fördelar som stora enheter ger i fråga om administration och medelshantering samt när det gäller personaladministrativa frågor.

På grund av det anförda ansluter sig utskottet till departementschefens uppfattning att det bör bildas en kronofogdemyndighet i varje län. Utskottet avstyrker därför bifall till motion L119. Någon anledning till att som yrkas i motionerna L122 och L125 organisationskommittén bör kunna frångå principen om en länsmyndighet kan utskottet inte finna. Tvärtom kan en avvikelse från länsindelningen medföra att vissa av fördelarna med reformen går förlorade. Motionerna L122 och L125 i denna del bör alltså avslås.

I propositionen tas också upp frågan om *lokaliseringen* av de nya myndigheterna. Departementschefen framhåller att det ter sig naturligt att kronofogdemyndighetens ledning och administration lokaliseras till samma ort som övriga länsorgan. Det bör dock enligt departementschefen ankomma på den blivande organisationskommittén att närmare överväga om det i något län finns skäl att frångå huvudprincipen.

Frågan om lokaliseringen av de nya myndigheterna har tilldragit sig uppmärksamhet i flera motioner. I motion L116 (s) framhålls att det knappast kan vara nödvändigt att lokalisera de nya myndigheterna till samma

orter som övriga länsorgan. Organisationskommittén bör därför närmare överväga möjligheterna av en lokalisering till andra orter i länen än de som redan nu har en stark arbetsmarknad. Motionärerna yrkar att vad som anförts om lokaliseringen ges regeringen till känna. Även i motion L117 (s) framhålls nödvändigheten av att regionalpolitiska aspekter iakttas av organisationskommittén, och motionärerna begär ett tillkännagivande med denna innebörd från riksdagens sida.

I motion L118 (s) anförs att förhållandena i Stockholms län påkallar att den nya myndigheten förläggs till en annan ort än Stockholm. Motionären anvisar Haninge kommun som ett lämpligt lokaliseringsalternativ och yrkar att det anförda ges regeringen till känna.

Motionärerna i motion L120 (s, m, fp) påpekar att förhållandena i Södermanlands län motiverar ett frångående av huvudprincipen. Enligt motionärerna har kronofogdemyndigheten i Eskilstuna i dag den största arbetsvolymen av länets kronofogdemyndigheter och har dessutom anförtrots särskilda arbetsuppgifter, bl. a. att vara tillsynsmyndighet i konkurs. Motionärerna anser vidare att regionalpolitiska skäl föreligger för en förläggning av länsmyndigheten till Eskilstuna. I motionen yrkas att vad som anförts om ett bibehållande av en kronofogdemyndighet i Eskilstuna ges regeringen till känna.

I motion L121 (s) anförs att de geografiska förhållandena i Kalmar län talar för en lokalisering av länsmyndigheten till Oskarshamn. För en sådan lösning talar också enligt motionärerna bl. a. regionalpolitiska skäl. Motionärerna yrkar att vad som anförts bör ges regeringen till känna.

I motion L122 (fp) begärs (yrkande 1 delvis) ett tillkännagivande från riksdagen om att huvudprincipen beträffande lokalisering till residensstäderna bör kunna frångås. Enligt motionärerna i motion L123 (c) måste vid bedömningen av lokaliseringsfrågan hänsyn tas till bl. a. behovet av statlig verksamhet i olika delar av ett län och lämpligheten av att länskronofogdemyndigheten förläggs till en ort där en stor del av verksamheten kommer att bedrivas. En lösning till residensstäderna bör därför inte göras. Motionärerna yrkar (yrkande 4) att det anförda ges regeringen till känna.

Utskottet kan för sin del ansluta sig till departementschefens uppfattning att de nya myndigheterna i princip bör lokaliseras till samma orter som övriga länsorgan. Som motionärerna framhåller bör emellertid bedömningen av lokaliseringsfrågan inte ske med utgångspunkt i uteslutande behovet av samverkan med länskattemyndigheten och andra länsorgan. Också de regionalpolitiska mål som formulerats måste enligt utskottets mening beaktas vid bedömningen liksom andra förhållanden, t. ex. lämpligheten av att myndigheten förläggs till en ort där verksamheten i länet kan förväntas ha sin tyngdpunkt. Ett sådant hänsynstagande kan leda till att i vissa län den nya myndigheten bör förläggas till en annan ort än övriga länsorgan. Utskottet anser sig inte nu böra ta ställning till frågan om vilka orter i länen som skall vara centralorter för de nya myndigheterna. Det bör ankomma på organisationskommittén att överväga frågan under hänsynstagande till de olika intressen som gör sig gällande. Kommittén bör därvid ha möjlighet att frångå huvudprincipen i något större utsträckning än vad som anges i propositionen. Vad som sålunda anförts med anledning av motionerna bör ges regeringen till känna.

Som tidigare redovisats finns det för närvarande 81 kronofogdemyndigheter. Huvuddelen av personalen vid varje är stationerad på en ort, den s. k. centralorten. I många distrikt finns personal som är stationerad på andra orter än centralorten, s. k. stationeringar:

I propositionen tas upp frågan om den fortsatta verksamheten på *lokal nivå*. Departementschefen anför att avsikten med förslaget inte är att ändra på nuvarande arbetsfördelning eller att dra in den exekutiva verksamhet som i dag bedrivs på olika orter i landet. Den skall fortsättningsvis bedrivas i huvudsak med samma personal som tidigare och på samma orter men med beaktande av att personalresurserna skall användas där de bäst behövs samt att servicen gentemot allmänheten skall upprätthållas i den omfattning som behovet påkallar och till rimliga kostnader för statsverket. Utanför den administrativa centralorten är det enligt departementschefen meningen att verksamheten skall bedrivas från vad som lämpligen kan benämnas kronokontor. Om verksamhetens omfattning så kräver kan det bli aktuellt att stationera en eller flera kronofogdar på kronokontor. Genom att hela länet utgör kronofogdemyndighetens arbetsområde kan, framhåller departementschefen, lokalisering och bemanning av kronokontoren bestämmas utifrån de krav och prioriteringar som verksamheten ger upphov till. Lokaliseringen får inte låsas till vissa orter på samma sätt som i nuvarande organisation utan skall kunna hanteras friare med beaktande av de regionala intressen som kan vara gällande från tid till annan.

I motion L122 (fp) framhålls att den verksamhet som i dag sker på lokal nivå är av stor betydelse inte minst för servicen gentemot allmänheten och därför måste bibehållas med i huvudsak nuvarande lokalisering. Kronokontoren bör enligt motionärerna bemannas med minst en kronofogde förutom övrig personal. Med hänsyn till kronokontorens betydelse bör någon omlokalisering i framtiden inte få ske utan riksdagens medgivande. Motionärerna yrkar (yrkande 1 delvis) att det anförda ges regeringen till känna. Motionärerna yrkar också (yrkande 1 delvis) att organisationskommittén bör få i uppdrag att föreslå generösa övergångsbestämmelser.

Motionärerna i motion L123 (c) framhåller att det finns risk för att reformen kommer att medföra en centralisering av den exekutiva verksamheten i länen vilket är till nackdel för servicen främst i de glesare befolkade delarna av länen. Med hänsyn härtill samt till vikten av att statlig verksamhet är så decentraliserad som möjligt och att den exekutiva verksamheten bedrivs nära människorna anser motionärerna att riksdagen bör slå fast att någon minskning av antalet orter med exekutiv verksamhet inte får ske. Med hänvisning till serviceskäl påpekar motionärerna vidare att inom ramen för ett rationellt utnyttjande av personalresurserna vid flertalet av kronokontoren bör finnas juridiskt och ekonomiskt skolad personal. Enligt motionärerna är det också viktigt att den föreslagna reformen genomförs så att personalen som i dag finns på olika orter i länen får möjlighet att fortsätta sin tjänstgöring på den gamla stationeringsorten eller gå över till annat län. Motionärerna yrkar att vad som anförts om den lokala verksamheten och behovet av kvalificerad personal ges regeringen till känna (yrkandena 2 resp. 3).

Enligt utskottets mening är det självfallet angeläget att den nu föreslagna

reformen inte leder till att servicen gentemot allmänheten försämras. Utskottet vill också peka på att det för effektiviteten i indrivningsverksamheten är en fördel att verksamheten kan bedrivas lokalt. I många indrivningsfall torde nämligen kännedom om de lokala förhållandena vara av betydelse för ett gott indrivningsresultat. Samtidigt är det emellertid viktigt att personalresurserna i varje län kan utnyttjas effektivt och där de bäst behövs. Lokaliseringen av kronokontoren måste enligt utskottets mening kunna bestämmas utifrån de krav och prioriteringar som verksamheten ger upphov till. Utskottet delar därför departementschefens uppfattning att lokaliseringen inte bör låsas till vissa orter på samma sätt som i den nuvarande organisationen utan bör kunna hanteras friare med beaktande av de regionala intressen som kan vara gällande vid olika tidpunkter.

Med hänsyn till det anförda kan utskottet inte ställa sig bakom önskemålet i motion L122 om att eventuella framtida förändringar beträffande kronokontoren alltid skall underställas riksdagen. Motion L122 i denna del avstyrks alltså.

Vad gäller önskemålet i motion L123 rörande den nuvarande verksamheten vill utskottet hänvisa till att som tidigare redovisats avsikten inte är att den exekutiva verksamhet som i dag bedrivs på olika orter i landet skall dras in. Något uttalande från riksdagens sida i frågan utöver vad som anförs i propositionen är därför inte påkallat. Utskottet avstyrker således bifall till motion L123 yrkande 2.

Beträffande den i motionerna L122 och L123 upptagna frågan om bemanningen anser utskottet att det får ankomma på organisationskommittén att överväga vilka personalresurser som behöver tillföras de olika enheterna. Härvid måste självfallet behovet av särskilda övergångsbestämmelser med hänsyn till personalens intressen prövas. Inte heller i dessa frågor bör riksdagen nu göra några uttalanden vid sidan av vad som anförs i propositionen. Utskottet avstyrker därför bifall till motionerna L122 och L123 också i förevarande delar.

I motion L123 (c) yrkas (yrkande 5) att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som anförs i motionen om samordning eller samarbete mellan kronokontor och annan statlig verksamhet i form av servicekontor eller "*lokal samhällsmyndighet*". Motionärerna hänvisar till vad som anförts i en vid 1985/86 års riksmöte väckt motion (1985/86:Bo304) angående inrättande av lokala samhällsmyndigheter i varje kommun eller fögderi med uppgift att handlägga lokala ärenden om skatter, bolags- och handelsregisterfrågor m. m. som en service åt företagen. Motionärerna anser det viktigt att man vid förestående omorganisation av kronofogdemyndigheterna prövar i vilken utsträckning dessa myndigheters verksamhet kan samordnas med annan statlig verksamhet i servicekontor eller lokal samhällsmyndighet. I vart fall bör enligt motionärerna övervägas möjligheten att genom samlokalisering och visst samarbete öka förutsättningarna för exekutiv och annan statlig verksamhet på mindre orter.

Som framhålls av motionärerna behandlades den återopade motionen 1985/86:Bo304 av bostadsutskottet våren 1986. I sitt av riksdagen godkända betänkande BoU 1985/86:19 framhöll bostadsutskottet att statskontoret då nyligen till regeringen överlämnat en rapport om en försöksverksamhet i

Västernorrlands län med ett statligt servicekontor i Ånge. Intentionerna bakom denna försöksverksamhet överensstämde delvis med de tankar som förts fram i motion Bo304, även om inte servicekontorens verksamhetsområde haft den omfattning som föreslogs i motionen. Statskontorets rapport bereddes då inom regeringskansliet. En fråga som enligt vad bostadsutskottet inhämtat skulle komma att övervägas var möjligheterna att vid statliga servicekontor samordna handläggningen av frågor som normalt handhas av olika myndigheter. Med hänvisning till dessa överväganden inom regeringskansliet ansåg bostadsutskottet att någon ytterligare riksdagens åtgärd i den aktuella frågan inte var erforderlig. Motionen avstyrktes således av utskottet.

Enligt vad lagutskottet inhämtat övervägs alljämt statskontorets rapport inom regeringskansliet. Utskottet förutsätter att resultatet av övervägandena kommer att beaktas av organisationskommittén och att kommittén även i övrigt tar hänsyn till möjligheterna till samlokalisering. Någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av motion L123 i denna del är inte erforderlig.

Ledningen av verksamheten

I propositionen föreslås att riksskatteverket (RSV), som för närvarande endast har uppgifter som centralmyndighet för administrationen av exekutionsväsendet, ges det fulla ansvaret för ledning, styrning och samordning av verksamheten. Enligt propositionen skall RSV ange mål för verksamheten samt ange riktlinjer, policies, ramar etc. för att nå dessa mål. Givetvis är RSV, framhålls det, i dessa avseenden bundet av statsmakternas ställningstaganden såsom de har kommit till uttryck i författningar eller på annat sätt. Departementschefen hänvisar härvidlag till vad som i samband med införandet av utsköningsbalken och senare uttalats om inriktningen och prioriteringen i verksamheten. Uppdraget i denna del innebär därför i huvudsak ett förtydligande av redan givna riktlinjer. I uppdraget ingår vidare enligt departementschefen att ansvara för en ändamålsenlig utformning av organisation, arbetsformer och rutiner. Planering, samordning, utveckling och uppföljning är andra uppgifter som ankommer på RSV. Vidare skall i verkets uppgifter ingå bl. a. att genom verkställighetsföreskrifter, allmänna råd eller på annat sätt verka för en enhetlig tillämpning av materiella bestämmelser.

Departementschefen framhåller vidare att det ankommer på kronofogdemyndigheten att bedriva verksamheten med utgångspunkt i de riktlinjer och ramar som riksskatteverket lagt fast.

I motion L122 (fp) framhålls att RSV bör ges ställning som central myndighet inom exekutionsväsendet. RSV:s främsta uppgift bör vara att svara för övergripande planering, tillsyn och kontroll. Samtidigt är det nödvändigt, anser motionärerna, att betydelsen av de enskilda målen stärks genom att den för dessa mål huvudansvarige på central nivå placeras i ledningen för RSV. Vidare bör ansvaret för kronofogdemyndigheterna överföras från finansdepartementet till justitiedepartementet. På det regionala planet skall kronofogdemyndigheterna med stor självständighet svara för verksamheten i distriktet. Kronokontoren bör åtnjuta en relativt självständig ställning, och cheferna för kronokontoren bör ingå i någon form

av ledningsgrupp inom den regionala myndigheten. Motionärerna yrkar att det anförda ges regeringen till känna.

Motionärerna i motion L123 (c) påpekar att kronofogdemyndigheterna har flera olika uppgifter och att inte alla dessa naturligen hör till riksskatteverkets uppgifter. Enligt motionärerna är det angeläget att RSV tillförs erforderliga resurser för att verket skall kunna svara mot de olika uppgifter som exekutionsväsendet har. Vidare framhålls att RSV inte bör få detaljreglera kronofogdemyndigheternas verksamhet utan närmast bör svara för angivande av ramar för verksamheten och riktlinjer samt handläggningen av utbildningsfrågor. Motionärerna understryker vikten av att omorganisationen inte får leda till att de allmänna målen prioriteras framför de enskilda och hänvisar till de uttalanden i prioriteringsfrågorna som riksdagen gjort. Motionärerna yrkar att det anförda skall ges regeringen till känna (yrkande 9).

I motion L125 (m) yrkas (yrkande 2) avslag på propositionen såvitt gäller RSV:s ledningsfunktion. Enligt motionärerna har i propositionen inte redovisats ett tillräckligt underlag för en bedömning av vare sig behovet eller konsekvenserna av den föreslagna ändringen. Motionärerna anser att det finns skäl som talar mot att RSV:s ställning skall förstärkas. De hänvisar härvidlag till att kronofogdemyndigheterna företräder statens borgenärsintressen och samtidigt opartiskt skall handlägga exekutiva ärenden. Förslaget om RSV:s ledningsfunktion kommer att medföra att kronofogdemyndigheternas opartiskhet ifrågasätts av allmänheten och att i fortsättningen de allmänna målen kommer att prioriteras.

Utskottet vill understryka att kronofogdemyndigheterna fyller en viktig funktion i vårt samhälle. Deras främsta uppgift är att i allmänna och enskilda mål förverkliga rättsanspråk i enlighet med utsökningsbalken och andra författningar. Som framhålls i propositionen skall i ett vidare perspektiv ett effektivt fungerande exekutionsväsende upprätthålla en betalningsmoral i samhället som gör att kreditmarknaden och skattesystemet fungerar. Krav måste därför ställas på att verkställigheten av betalningsanspråk är snabb, säker och effektiv samt syftar till att ge borgenären den betalning som gäldenärens betalningsförmåga och tillgångar ger möjlighet till. Vidare måste kronofogdemyndigheternas verksamhet präglas av objektivitet, enhetlighet och konsekvens om inte allmänhetens förtroende för rättssäkerheten och effektiviteten i den exekutiva verksamheten skall rubbas. Enligt utskottets mening är det också med hänsyn till allmänhetens förtroende för skattesystemet angeläget att den del av kronofogdemyndigheternas verksamhet som avser indrivning av skatter och avgifter bedrivs på ett förutsebart, enhetligt och konsekvent sätt. Som utskottet tidigare berört är ett av problemen med den nuvarande kronofogdemyndighetsorganisationen att det i dag saknas möjligheter att från central nivå styra verksamheten på skatte- och indrivningsområdet.

Mot bakgrund av det anförda delar utskottet departementschefens uppfattning att det för en effektivisering av den exekutiva verksamheten krävs ledning från centralt håll av annat slag än som i dag kan utövas av RSV som centralmyndighet för administration av exekutionsväsendet eller av länskattemyndigheten i sin tillsynsfunktion över kronofogdemyndigheterna. Efter-

som RSV är den enda myndighet som kan ifrågakomma som centralmyndighet för kronofogdemyndigheterna bör verket få i uppdrag att svara för den erforderliga ledningen, styrningen och samordningen på området.

När det gäller att ta ställning till frågan om vilka ledningsfunktioner som RSV bör ha gentemot kronofogdemyndigheterna finns det enligt utskottets mening anledning att skilja mellan dessa myndigheters uppgifter att företräda statens borgenärsintressen och de övriga uppgifter som myndigheterna fullgör enligt utskottets balken och andra lagar. I fråga om borgenärsfunktionen föranleder uttalandena i propositionen inte några erinringar från utskottets sida. Det är också på detta område som behovet av ökade ledningsmöjligheter är störst. Saken ställer sig däremot annorlunda när det gäller den rent exekutiva verksamheten enligt utskottets balken m. m. liksom kronofogdemyndigheternas uppgifter att exempelvis vara tillsynsmyndighet i konkurs och pröva ärenden enligt lönegarantilagen. Även om det också i dessa avseenden finns ett behov av mera effektiva styrningsmöjligheter är emellertid utrymmet för RSV:s ledningsfunktioner mera begränsat än när det gäller borgenärsfunktionen.

Med hänsyn till kronofogdemyndigheternas dubbla roll är det sålunda viktigt att ledningsfunktionerna inte utövas så att kronofogdarnas opartiskhet i den rättstillämpande verksamheten ifrågasätts av allmänheten. Utskottet vill också peka på att det här är fråga om uppgifter av närmast judiciell karaktär som myndigheterna har att handlägga självständigt i enlighet med gällande författningar. Detta förhållande föranleder vissa begränsningar av RSV:s möjligheter att leda och samordna verksamheten liksom också i någon mån av verkets administrativa uppgifter.

Det sagda gäller bl. a. frågorna om prioritering av allmänna och enskilda mål. Som påpekas i motion L123 prövades frågor om prioriteringar inom exekutionsväsendet ingående i samband med tillkomsten av utskottets balken (se LU 1980/81:23 s. 24–25). De uttalanden som utskottet därvid gjorde om i vilken ordning prioriteringar borde ske i kronofogdemyndigheternas verksamhet äger alltså giltighet. Någon prioritering av den ena måltypen på bekostnad av den andra får således inte ske. Det ankommer i stället på varje kronofogdemyndighet att självständigt pröva i vilken ordning inkomna mål skall handläggas och vilka indrivningsåtgärder som bör vidtas. Detta hindrar emellertid inte att RSV kan ge råd och vägledning för hur kronofogdemyndigheterna bör agera. I sammanhanget bör också påpekas att det självfallet inte finns något hinder för en borgenär att i det enskilda fallet begära att en av borgenärens fordringar prioriteras framför hans övriga eller att kronofogdemyndigheten begränsar indrivningsåtgärderna till att avse en viss form av förrättning eller till enbart efterforskning i register. I de allmänna målen finns sålunda ett visst utrymme för RSV att ge anvisningar i prioriteringsfrågor.

Mot bakgrund av det anförda anser utskottet att det hade varit till fördel om i propositionen en mera utförlig redovisning lämnats för de ledningsfunktioner som RSV avses få när det gäller den rent exekutiva verksamheten. Tillsynsuppgifterna i konkurs m. m. I avsaknad av en sådan redovisning anser sig utskottet nu inte kunna ta ställning till frågan om den närmare omfattningen av RSV:s ledningsfunktioner. Det bör ankomma på organisa-

tionskommittén att överväga i vilka avseenden RSV bör kunna styra och leda kronofogdemyndigheternas verksamhet i angivna hänsenden samt belysa effekterna härav. Resultatet av övervägandena bör regeringen redovisa för riksdagen i lämpligt sammanhang innan omorganisationen genomförs. Vad utskottet sålunda anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Ställningstagandet innebär att utskottet inte anser det erforderligt med några sådana uttalanden från riksdagens sida rörande riksskatteverkets ledningsfunktioner som yrkats i motionerna L122 och L123. Motion L125 i motsvarande del bör avslås av riksdagen.

Vad slutligen gäller de i motion L122 framförda önskemålen om överförande av ansvaret för exekutionsväsendet till justitiedepartementet och sammansättningen av verksledningen för RSV anser utskottet att de inte bör föranleda någon åtgärd från riksdagens sida. Utskottet vill bl. a. hänvisa till att enligt 7 kap. 1 § regeringsformen det är regeringens ensak att fördela regeringsärendena mellan departementen. Utskottet kan inte heller ställa sig bakom vad som anförs i motionen angående kronokontorens självständighet. Motion L122 avstyrks alltså även i dessa delar.

Lekmannamedverkan

Genom propositionen bereds riksdagen tillfälle att ta del av vad departementschefen anför om bl. a. lekmannamedverkan i kronofogdemyndigheternas verksamhet. Enligt departementschefen bör de nya myndigheterna ledas av en styrelse, vars ledamöter utses av regeringen. Myndighetens chef avses ingå i styrelsen.

I motion L122 (fp) begärs ett tillkännagivande av innebörd att styrelserna för kronofogdemyndigheterna skall ha en representativ sammansättning och att styrelseordförandena skall utses bland företrädarna för allmänintressena (yrkande 1 delvis).

Motionärerna i motion L123 (c) framhåller att varje kronofogdemyndighets styrelse bör få så många ledamöter att olika delar av länet blir representerade liksom olika meningsinriktningar och erfarenheter. Enligt motionärerna är det vidare angeläget att landstinget får utse styrelseledamöterna genom proportionella val. Motionärerna yrkar att det anförda ges regeringen till känna (yrkandena 6 och 7).

I motion L125 (m) yrkas (yrkande 3) avslag på förslaget i propositionen om lekmannamedverkan. Motionärerna anser att några bärande skäl för den förordade ordningen inte framförts i propositionen. Enligt motionärerna medför förslaget endast en ökad byråkrati. Vidare står det inte i överensstämmelse med strävandena att avskaffa lekmannainflytandet i statliga organ på länsnivå.

Enligt utskottets mening har allmänheten ett berättigat intresse av att kunna få insyn i och inflytande på kronofogdemyndigheternas verksamhet med hänsyn till den stora betydelse som denna verksamhet har. Behovet av ett sådant inflytande har dock hitintills inte varit så framträdande eftersom myndigheterna har varit förhållandevis små. Genom den nu föreslagna reformen ökar emellertid intresset av lekmannainflytande samtidigt som möjligheterna att organisatoriskt lösa insynsfrågan förbättras. Med anled-

ning av vad som anförs i motion L125 vill utskottet erinra om att frågan om lekmaninflytande aktualiserats vid omorganisationen av såväl polisväsendet (prop. 1983/84:89, JuU 16) som skatteförvaltningen (prop. 1985/86:55, BoU 11). De skäl som därvid anförs för lekmaninflytande gör sig gällande också vid den nu aktuella omorganisationen. På grund av det anförda avstyrker utskottet bifall till motion L125 yrkande 3.

Beträffande önskemålet i motion L123 om att landstinget skall utse styrelseledamöterna vill utskottet endast hänvisa till att regeringen utser styrelseledamöterna i RSV och länsskattemyndigheterna och att någon avvikelse från denna ordning för kronofogdemyndigheternas del inte synes lämplig. Utskottet avstyrker därför bifall till yrkande 7 i motion L123. Några riktlinjer för hur styrelserna skall vara sammansatta bör enligt utskottets mening riksdagen inte ge. Utskottet utgår från att regeringen även utan något uttalande i saken från riksdagens sida beaktar önskvärdheten av att styrelserna får en allsidig sammansättning. Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionerna L122 och L123 i dessa delar.

Övrigt

I motion L122 (fp) yrkas (yrkande 1 delvis) att organisationskommittén skall ges en representativ sammansättning. I samma motion yrkas (yrkande 2) att förslag till det närmare genomförandet av kronofogdemyndigheternas omorganisation skall framläggas för riksdagen genom en proposition. Yrkanden med samma innebörd framställs i motionerna L123 (c) och L125 (m) (yrkandena 1 resp. 1 delvis).

I likhet med motionärerna i motion L122 anser utskottet att det är angeläget att organisationskommittén får en representativ sammansättning med bl. a. företrädare för berörd personal och berörda myndigheter liksom andra intressenter. Utskottet utgår från att regeringen vid tillsättandet av organisationskommittén noga överväger vilken sammansättning kommittén skall ha. Någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av motion L122 yrkande 1 i denna del är inte påkallad.

Beträffande motionärernas önskemål i övrigt anser utskottet – med hänsyn bl. a. till att en omorganisation av kronofogdemyndigheterna får effekter på anslagsframställningen för myndigheterna – att en omorganisation inte torde kunna genomföras utan riksdagens medverkan. Även utan något uttalande från riksdagens sida måste alltså regeringen återkomma i frågan genom en proposition. Utskottet avstyrker med det anförda motionerna L122, L123 och L125 i förevarande delar.

I motion L123 (c) framhålls vikten av att stora statliga datasystem decentraliseras. Enligt motionärerna bör frågan om en decentralisering av REX-systemet övervägas i samband med omorganisationen av kronofogdemyndigheterna. Motionärerna yrkar att det anförda ges regeringen till kännä (yrkande 8).

Utskottet erinrar om att ett motionsyrkande angående decentralisering av REX-systemet prövades av utskottet varen 1986 i samband med införandet av utsökningsregisterlagen. I sitt av riksdagen godkända betänkande LU 1985/86:36 avstyrkte utskottet bifall till motionsyrkandet. Utskottet konsta-

terade att under hela utvecklingen av REX-systemet hade frågan om man bör ha ett centralt datasystem eller regionala anläggningar diskuterats ingående. Gjorda utredningar hade visat att ett centralt system från effektivitetssynpunkt är överlägset alla andra alternativ. Principen om ett centralt ADB-system hade enligt utskottet därefter slagits fast av statsmakterna. Självfallet hade därmed frågan inte avgjorts för all framtid utan utvecklingen kunde leda till andra bedömningar. Några skäl att då överväga införandet av ett decentraliserat system fann emellertid utskottet inte.

Enligt utskottets mening har några omständigheter inte tillkommit som kan föranleda ett ändrat ställningstagande i frågan. Motion L123 yrkande 8 bör därför avslås.

Utöver vad som anförts i förevarande och tidigare avsnitt föranleder propositionen och motionerna inte några uttalanden från utskottets sida.

Utskottets hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *avslag på propositionen*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L124,
2. beträffande *ny distriktsindelning den 1 juli 1988*
att riksdagen med avslag på motion 1986/87:L119 godkänner vad som föreslås i proposition 1986/87:52 i denna del,
3. beträffande *länet som verksamhetsområde*
att riksdagen med avslag på motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del och motion 1986/87:L125 yrkande 1 i denna del godkänner vad som föreslås i propositionen i motsvarande del,
4. beträffande *lokaliseringen av länskronofogdemyndigheterna*
att riksdagen med anledning av propositionen i denna del samt motionerna 1986/87:L116, 1986/87:L117, 1986/87:L118, 1986/87:L120, 1986/87:L121, 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del och 1986/87:L123 yrkande 4 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför,
5. beträffande *lokalisering av kronokontor*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del,
6. beträffande *minskning av antalet orter med exekutiv verksamhet*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L123 yrkande 2;
7. beträffande *bemanning av kronokontor m. m.*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del och motion 1986/87:L123 yrkande 3,
8. beträffande *lokal samhällsmyndighet*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L123 yrkande 5,
9. beträffande *riksskatteverkets ledningsuppdrag*
att riksdagen med anledning av propositionen i denna del och med avslag på motionerna 1986/87:L122 yrkande 1 i motsvarande del, 1986/87:L123 yrkande 9 och 1986/87:L125 yrkande 2 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför,
10. beträffande *lekmanamedverkan*
att riksdagen med avslag på motion 1986/87:L125 yrkande 3 lämnar utan erinran vad som anförts i propositionen i motsvarande del,

11. beträffande *lekmannastyrelsernas sammansättning m. m.*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del och
motion 1986/87:L123 yrkandena 6 och 7.

12. beträffande *organisationskommitténs sammansättning*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del.

13. beträffande *framläggande av ny proposition*
att riksdagen avslår motionerna 1986/87:L122 yrkande 2, 1986/
87:L123 yrkande 1 och 1986/87:L125 yrkande 1 i denna del.

14. beträffande *propositionen i övrigt*
att riksdagen lämnar utan erinran vad som anförs i propositionen om
en omorganisation av exekutionsväsendet i den mån det inte omfattas
av vad utskottet hemställt ovan.

15. beträffande *REX-systemet*
att riksdagen avslår motion 1986/87:L123 yrkande 8.

Stockholm den 2 december 1986

På lagutskottets vägnar

Per-Olof Strindberg

Närvarande: Per-Olof Strindberg (m), Lennart Andersson (s), Owe And-
réasson (s), Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Inga-Britt Johansson (s),
Allan Ekström (m), Bengt Kronblad (s), Inger Hestvik (s), Bengt Harding
Olson (fp), Gunnar Thollander (s), Marianne Karlsson (c), Berit Löfstedt
(s), Ewa Hedkvist Petersen (s) och Ewy Möller (m).

Reservationer

1. Länet som verksamhetsområde (mom. 3)

Per-Olof Strindberg (m), Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Allan Ekström
(m), Bengt Harding Olson (fp), Marianne Karlsson (c) och Ewy Möller (m)
anser

dels att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 6 med "Som
utskottet" och slutar på s. 7 med "alltså avslås" bort ha följande lydelse:

Som utskottet berört i föregående avsnitt ger den nuvarande organisati-
onen för kronofogdemyndigheterna upphov till vissa problem. I likhet med
departementschefen anser utskottet det angeläget att dessa problem nu
undanröjs genom en omorganisation av exekutionsväsendet. En reform på
området bör enligt utskottets mening inriktas på att skapa en myndighets-
struktur som kan främja rättssäkerhet och effektivitet i den exekutiva
verksamheten och som samtidigt tillgodoser kraven på service gentemot
allmänheten. Vidare bör möjligheterna till en samverkan mellan kronofog-
demyndigheterna och länsskattemyndigheterna underlättas. Angeläget är
också att det tillskapas en organisation med så stora enheter att förutsättning-
arna för ett utnyttjande av personalresurserna genom omfördelning blir

bättre än i nuvarande organisation. I sammanhanget bör även påpekas att stora enheter ger arbetsunderlag för tjänstemän med olika specialkompetens. En fördel med stora enheter är också att de problem som i dag finns när det gäller kronofogdemyndigheternas dubbla roll som företrädare för statens borgenärsintressen och exekutiv myndighet kan reduceras eller undanröjas. I anslutning här till vill utskottet erinra om vad utskottet anförde i samband med den reform av konkurslagen som genomfördes år 1979 (prop. 1978/79:105, LU 1978/79:19) och som bl. a. innebar att tillsynsfunktionen i konkurs överfördes på kronofogdemyndigheterna. Utskottet framhöll då vikten av att verksamheten organiserades så att en tjänsteman endast i rena undantagsfall får utöva tillsyn i konkurs samtidigt som han har hand om indrivningsuppgifter och handräckning. Utskottet underströk att särskilda enheter för tillsynsuppgifter borde inrättas i största möjliga utsträckning. Med den nu föreslagna omorganisationen ökas möjligheterna till ett förverkligande av riksdagens önskemål. Det är vidare en avsevärd fördel om endast en myndighet företräder de exekutiva intressena på regional nivå särskilt i kontakterna med övriga länsorgan och med centrala myndigheter och verk. Utskottet vill slutligen framhålla de fördelar som stora enheter ger i fråga om administration och medelshantering samt när det gäller personaladministrativa frågor.

Enligt utskottets mening får förslaget i propositionen anses i huvudsak tillgodose de krav som i enlighet med det anförda bör ställas. Utskottet kan därför i princip ställa sig bakom förslaget och avstyrker därmed bifall till motion L119. När det gäller verksamhetsområdena för de nya myndigheterna anser sig emellertid utskottet inte nu böra ta definitiv ställning. Som framhålls i motionerna L122 och L125 finns det skäl som talar för att i vissa fall ett frångående av länet som verksamhetsområde bör övervägas. Enligt utskottets mening bör den blivande organisationskommittén närmare pröva vilken distriktsindelning som kan vara lämplig för olika delar av landet. Därvid bör det stå kommittén fritt att pröva om det finns behov av fler regionala myndigheter än de 24 som föreslagits i propositionen. Ett skäl till frångående av principen i propositionen kan vara önskemålet att de nya myndigheterna får en med hänsyn till förhållandena lämplig storlek. Vad utskottet sålunda anför med anledning av motionerna L122 och L125 i denna del bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 3 bort ha följande lydelse:

3. beträffande *länet som verksamhetsområde*

att riksdagen med anledning av propositionen i denna del samt motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del och motion 1986/87:L125 yrkande 1 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför.

2. Lokalisering av kronokontor (mom. 5)

Per-Olof Strindberg (m), Ulla Orring (fp), Allan Ekström (m), Bengt Harding Olson (fp) och Ewy Möller (m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 9 med "Enligt utskottets" och slutar på s. 10 med "avstyrks alltså" bort ha följande lydelse:

Enligt utskottets mening är det självfallet angeläget att den nu föreslagna reformen inte leder till att servicen gentemot allmänheten försämras genom att den exekutiva verksamheten på en del av de orter som för närvarande är centralorter för kronofogdemyndigheterna dras in. Utskottet vill också peka på att det för effektiviteten i indrivningsverksamheten är en fördel att verksamheten kan bedrivas lokalt. I många indrivningsfall torde nämligen kännedom om de lokala förhållandena vara av betydelse för ett gott indrivningsresultat. Med hänsyn till den betydelse som den exekutiva verksamheten på lokal nivå har bör enligt utskottets mening principen vara att kronokontor skall finnas på de av de nuvarande centralorterna som inte blir förläggningsorter för länskronofogdemyndigheterna. Någon framtida ändring av kronokontorets lokalisering bör inte få ske utan att frågan underställs riksdagens prövning. Vad som sålunda anförts med anledning av motion L122 yrkande 1 i denna del bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 5 bort ha följande lydelse:

5. beträffande *lokalisering av kronokontor*

att riksdagen med anledning av motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför.

3. Minskning av antalet orter med exekutiv verksamhet (mom. 6)

Martin Olsson och Marianne Karlsson (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 10 som börjar med "Vad gäller" och slutar med "yrkande 2" bort ha följande lydelse:

Vad gäller önskemålet i motion L123 rörande den nuvarande verksamheten vill utskottet i likhet med motionärerna understryka att den föreslagna reformen inte får leda till en centralisering av den exekutiva verksamheten. Flera starka skäl talar för att den lokala verksamheten bör bibehållas med minst samma omfattning som den har i dag, låt vara att det kan finnas skäl till vissa omlokaliseringar. Sammanfattningsvis anser sålunda utskottet att någon minskning av antalet orter med exekutiv verksamhet inte bör ske. Vad som sålunda anförts med anledning av motion L123 yrkande 2 bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 6 bort ha följande lydelse:

6. beträffande *minskning av antalet orter med exekutiv verksamhet*

att riksdagen med anledning av motion 1986/87:L123 yrkande 2 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför.

4. Bemanning av kronokontor m. m. (mom. 7)

Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Bengt Harding Olson (fp) och Marianne Karlsson (c) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 10 som börjar med "Beträffande den" och slutar med "förevarande delar" bort ha följande lydelse:

Beträffande den i motionerna L122 och L123 upptagna frågan om bemanningen vill utskottet understryka att det är angeläget att de lokala enheterna är bemannade med kvalificerad personal. Inte minst allmänhetens intresse av att kunna få en tillfredsställande service talar sålunda för att det på lokal nivå bör finnas exekutiv personal med erforderlig utbildning. Ett ytterligare skäl härför är att beslutsfattandet i enskilda fall bör förläggas så långt ner i organisationen som möjligt. Enligt utskottets mening bör principen därför vara att det skall finnas minst en kronofogde vid varje kronokontor samt att de lokala enheterna inom ramen för tillgängliga resurser bör förses med den kvalificerade personal som behövs därutöver. Utskottet vill vidare framhålla att den nu föreslagna reformen i hög grad kommer att påverka arbetsförhållandena för den nuvarande personalen vid kronofogdemyndigheterna. Med hänsyn till de anställdas trygghet och betydelsen av att reformen inte får till effekt att kvalificerad befattningshavare söker sig till nya verksamhetsområden är det viktigt att organisationskommittén noga överväger hur övergången till den nya organisationen skall ordnas. Enligt utskottets mening måste betydande hänsyn härvid tas till personalens intressen. De som nu tjänstgör på en ort bör i största möjliga utsträckning ges möjlighet att få fortsätta sin tjänstgöring där. Vidare bör de som så önskar få rätt att flytta över från ett län till ett annat. Vad utskottet sålunda anfört med anledning av motionerna L122 och L123 i dessa delar bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 7 bort ha följande lydelse:

7. *beträffande bemanning av kronokontor m. m.*

att riksdagen med anledning av motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del och motion 1986/87:L123 yrkande 3 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

5. Lokal samhällsmyndighet (mom. 8)

Martin Olsson och Marianne Karlsson (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 11 som börjar med "Enligt vad" och slutar med "inte erforderlig" bort ha följande lydelse:

Enligt vad lagutskottet inhämtat övervägs alljämt statskontorets rapport inom regeringskansliet. Utskottet anser det angeläget att organisationskommittén i samband med sina överväganden rörande den närmare utformningen av kronofogdemyndigheternas organisation prövar i vilken utsträckning den exekutiva verksamheten kan samordnas med annan statlig verksamhet i servicekontor eller lokal samhällsmyndighet. I vart fall bör övervägas möjligheten till samlokalisering i syfte att skapa ökade förutsättningar för statlig verksamhet också på mindre orter. Vad som anförts bör med bifall till motionen i denna del ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 8 bort ha följande lydelse:

8. *beträffande lokal samhällsmyndighet*

att riksdagen med bifall till motion 1986/87:L123 yrkande 5 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

Per-Olof Strindberg (m), Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Allan Ekström (m), Bengt Harding Olson (fp), Marianne Karlsson (c) och Ewy Möller (m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 12 med "Utskottet vill" och slutar på s. 14 med "dessa delar" bort ha följande lydelse:

Utskottet vill för sin del framhålla att kronofogdemyndigheterna fyller en viktig funktion i vårt samhälle. Deras främsta uppgift är att i allmänna och enskilda mål förverkliga rättsanspråk i enlighet med utsökningsbalken och andra författningar. Som framhålls i propositionen skall i ett vidare perspektiv ett effektivt fungerande exekutionsväsende upprätthålla en betalningsmoral i samhället som gör att kreditmarknaden och skattesystemet fungerar. Krav måste därför ställas på att verkställigheten av betalningsanspråk är snabb, säker och effektiv samt syftar till att ge borgenären den betalning som gäldenärens betalningsförmåga och tillgångar ger möjlighet till. Vidare måste kronofogdemyndigheternas verksamhet präglas av objektivitet, enhetlighet och konsekvens om inte allmänhetens förtroende för rättssäkerheten och effektiviteten i den exekutiva verksamheten skall rubbas. Enligt utskottets mening är det också med hänsyn till allmänhetens förtroende för skattesystemet angeläget att den del av kronofogdemyndigheternas verksamhet som avser indrivning av skatter och avgifter bedrivs på ett förutsebart, enhetligt och konsekvent sätt.

Mot bakgrund av det anförda kan utskottet i och för sig dela departementschefens uppfattning att det för en effektivisering av den exekutiva verksamheten krävs ledning från centralt håll av annat slag än som i dag kan utövas av RSV som centralmyndighet för administration av exekutionsväsendet eller av länskattemyndigheten i sin tillsynsfunktion över kronofogdemyndigheterna. Eftersom RSV är den enda myndighet som kan ifrågakomma som centralmyndighet för kronofogdemyndigheterna bör verket få i uppdrag att svara för den erforderliga ledningen på området.

När det gäller att ta ställning till frågan om vilka ledningsfunktioner som RSV bör ha gentemot kronofogdemyndigheterna finns det enligt utskottets mening anledning att skilja mellan dessa myndigheters uppgifter att företräda statens borgenärsintressen och de övriga uppgifter som myndigheterna fullgör enligt utsökningsbalken och andra lagar. I fråga om borgenärsfunktionen kan det enligt utskottets mening finnas anledning att RSV får ett mera övergripande ansvar än verket har i dag. Saken ställer sig däremot annorlunda när det gäller den rent exekutiva verksamheten enligt utsökningsbalken m. m. liksom kronofogdemyndigheternas uppgifter att exempelvis vara tillsynsmyndighet i konkurs och pröva ärenden enligt lönegarantilagen. Även om det också i dessa avseenden finns ett behov av mera effektiva styrningsmöjligheter är emellertid utrymmet för RSV:s ledningsfunktioner mera begränsat än när det gäller borgenärsfunktionen.

Med hänsyn till kronofogdemyndigheternas dubbla roll är det sålunda viktigt att ledningsfunktionerna inte utövas så att kronofogdarnas opartiskhet i den rättstillämpande verksamheten ifrågasätts av allmänheten. Utskottet vill också peka på att det här är fråga om uppgifter av närmast judiciell

karaktär som myndigheterna har att handlägga självständigt i enlighet med gällande författningar. Självständighetsprincipen föranleder vissa begränsningar av RSV:s möjligheter att leda och samordna verksamheten liksom också i viss mån av verkets administrativa uppgifter.

Det sagda gäller bl. a. frågorna om prioritering av allmänna och enskilda mål. Som påpekas i motion L123 prövades frågor om prioriteringar inom exekutionsväsendet ingående i samband med tillkomsten av utskökningsbalansen (se LU 1980/81:23 s. 24–25). De uttalanden som utskottet därvid gjorde om i vilken ordning prioriteringar borde ske i kronofogdemyndigheternas verksamhet äger alltså giltighet. Någon prioritering av den ena måltypen på bekostnad av den andra får således inte ske. Det ankommer i stället på varje kronofogdemyndighet att självständigt pröva i vilken ordning inkomna mål skall handläggas och vilka indrivningsåtgärder som bör vidtas. Detta hindrar emellertid inte att RSV kan ge råd och vägledning för hur kronofogdemyndigheterna bör agera. I sammanhanget bör också påpekas att det självfallet inte finns något hinder för en borgenär att i det enskilda fallet begära att en av borgenärens fordringar prioriteras framför hans övriga eller att kronofogdemyndigheten begränsar indrivningsåtgärderna till att avse en viss form av förrättning eller till enbart efterforskning i register. I de allmänna målen finns sålunda ett visst utrymme för RSV att ge anvisningar i prioriteringsfrågor.

I propositionen har inte gjorts någon åtskillnad mellan RSV:s ledningsuppdrag i fråga om kronofogdemyndigheternas borgenärsfunktioner och deras rent exekutiva verksamhet m. m. Som framhålls i motion L125 och även berörs i motion L124 (m) får redovisningen i propositionen för vilka ledningsfunktioner RSV avses ha vidare anses otillfredsställande i så måtto att den inte ger tillräckligt underlag för ett ställningstagande till den lämpliga omfattningen av ledningsuppdraget i olika avseenden. I avsaknad av en sådan redovisning anser sig utskottet nu inte kunna ta ställning till frågan om den närmare omfattningen av RSV:s ledningsfunktioner. Det bör ankomma på organisationskommittén att överväga i vilka avseenden RSV bör kunna styra och leda kronofogdemyndigheternas verksamhet samt belysa effekterna härav. Utgångspunkten för kommitténs överväganden bör vara att RSV utöver nuvarande administrativa uppgifter främst skall svara för övergripande planering, rådgivning, tillsyn och kontroll samt utarbetande av ramar för verksamheten. Kronofogdemyndigheterna bör garanteras ett betydande mått av självständighet gentemot RSV särskilt i deras rättstillämpande verksamhet. Det innebär bl. a. att myndigheterna skall svara för prioriteringsfrågor. När det gäller verksamheten på lokal nivå bör kronokontoren ges en viss självständighet i förhållande till länsmyndigheten.

Också på central nivå bör vissa åtgärder vidtas i syfte att effektivisera den exekutiva verksamheten och markera dess särart i förhållande till borgenärsfunktionen. Sålunda bör genom omfördelning av resurserna inom RSV den s. k. avdelning E tillföras personal så att den svarar mot RSV:s nya uppgifter på området. Vidare bör den inom verket som har huvudansvaret för enskilda mål ingå i verksledningen. Någon omorganisation av RSV bör inte genomföras innan organisationskommittén slutfört sitt arbete och riksdagen fått tillfälle att ta ställning till resultatet av det.

Vad slutligen gäller frågan om vilket departement som skall svara för kronofogdemyndigheterna anser utskottet att det finns starka skäl för att ansvaret bör överföras till justitiedepartementet. Med hänsyn till att det enligt 7 kap. 1 § regeringsformén ankommer på regeringen att fördela regeringsärendena mellan departementen vill utskottet understryka vikten av att regeringen tar upp spörsmålet till övervägande.

Vad utskottet sålunda anfört bör ges regeringen till känna. Ställningstagandet innebär att önskemålen i motionerna L122 och L123 tillgodoses helt i dessa delar liksom i väsentlig mån synpunkterna i motion L125.

dels att utskottets hemställan under moment 9 bort ha följande lydelse:

9. beträffande *riksskatteverkets ledningsuppdrag*

att riksdagen med anledning av propositionen i denna del samt motionerna 1986/87:L122 yrkande 1 i motsvarande del, 1986/87:L123 yrkande 9 och 1986/87:L125 yrkande 2 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

7. Lekmannamedverkan (mom. 10)

Per-Olof Strindberg, Allan Ekström och Ewy Möller (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 14 med "Enligt utskottets" och slutar på s. 15 med "yrkande 3" bort ha följande lydelse:

I likhet med motionärerna i motion L125 kan utskottet inte finna att i propositionen anförts några bärande skäl för att de nya kronofogdemyndigheterna bör ledas av en lekmannastyrelse. Med hänsyn till de myndighetsuppgifter som det är fråga om saknas det enligt utskottets mening anledning att åstadkomma ett lekmannainflytande på verksamheten. Några fördelar med den föreslagna ordningen har utskottet svårt att se. Härtill kommer att den knappast kan anses stå i överensstämmelse med strävandena att avskaffa lekmannainflytandet i statliga organ på länsnivå. Utskottet kan således inte ställa sig bakom vad som förordas i propositionen i förevarande hänseende. Det anförda bör med bifall till motion 1986/87:L125 yrkande 3 ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 10 bort ha följande lydelse:

10. beträffande *lekmannamedverkan*

att riksdagen med bifall till motion 1986/87:L125 yrkande 3 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

8. Lekmannastyrelsernas sammansättning m. m. (mom. 11)

Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Bengt Harding Olson (fp) och Marianne Karlsson (c) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 15 som börjar med "Beträffande önskemålet" och slutar med "dessa delar" bort ha följande lydelse:

Beträffande önskemålen i motionerna L122 och L123 vill utskottet framhålla att det är angeläget att lekmannastyrelserna får en representativ och allsidig sammansättning. Förutom kronofogdemyndighetens chef bör i

styrelsen ingå företrädare för olika delar av länet och för olika meningsinriktningar. För att styrelsen skall kunna fylla sin funktion är det vidare viktigt att personer med olika erfarenheter tillförs den. Enligt utskottets mening skapar en ordning enligt vilken landstinget utser lekmanaledamöterna de bästa garantierna för att styrelsen får den önskvärda sammansättningen. En sådan ordning öppnar också möjlighet till proportionella val och står i överensstämmelse med strävandena att ledamöterna i nämnder och styrelser som arbetar på länsplanet skall ha förankring i länet. Med avvikelse från vad som uttalas i propositionen anser utskottet således att landstinget och inte regeringen bör utse lekmanaledamöterna i styrelserna för de nya kronofogdemyndigheterna, vilket bör ges regeringen till känna. Ställningstagandet innebär att motionärernas önskemål om val av styrelse och styrelsens sammansättning blir tillgodosedda. Eftersom den av utskottet förordade ordningen innebär att ordföranden i styrelsen kommer att väljas av landstinget tillgodoses också önskemålet i motion L122 om att kronofogdemyndighetens chef inte skall utses till ordförande.

dels att utskottets hemställan under moment 11 bort ha följande lydelse:

11. beträffande *lekmanastyrelsernas sammansättning m. m.*
att riksdagen med anledning av motion 1986/87:L122 yrkande 1 i denna del och motion 1986/87:L123 yrkandena 6 och 7 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

9. Framläggande av ny proposition (mom. 13)

Per-Olof Strindberg (m), Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Allan Ekström (m), Bengt Harding Olson (fp), Marianne Karlsson (c) och Ewy Möller (m) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 15 som börjar med "Beträffande motionärernas" och slutar med "förevarande delar" bort ha följande lydelse:

Som framhålls i motion L125 är det i propositionen redovisade underlaget för den föreslagna reformen bristfälligt i åtskilliga avseenden. Liknande synpunkter förs också fram till stöd för avslagsyrkandet i motion L124. I propositionen ges sålunda endast vissa mycket allmänt hållna riktlinjer för reformens genomförande. Den närmare utformningen av den nya organisationen avses i stället bli övervägd av den blivande organisationskommittén. Enligt utskottets mening är det svårt för riksdagen att nu överblicka hur omorganisationen kommer att genomföras och vilka konsekvenserna av den blir. Något definitivt ställningstagande från riksdagens sida bör därför inte ske nu. I likhet med motionärerna i motionerna L122, L123 och L125 anser utskottet att regeringen sedan organisationskommittén slutfört sitt arbete bör återkomma till riksdagen genom en särskild proposition med förslag till reformens närmare genomförande. Riksdagen får härigenom tillfälle att på grundval av organisationskommitténs arbete ta slutlig ställning i de olika frågor som reformen aktualiserar. Vad utskottet anfört bör med bifall till motionerna i denna del ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 13 bort ha följande lydelse:

13. beträffande *framläggande av ny proposition*
att riksdagen med bifall till motionerna 1986/87:L122 yrkande 2,
1986/87:L123 yrkande 1 och 1986/87:L125 yrkande 1 i denna del som
sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

10. REX-systemet (mom. 15)

Martin Olsson och Marianne Karlsson (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 15 med "Utskottet erinrar" och slutar på s. 16 med "därför avslås" bort ha följande lydelse:

I likhet med motionärerna anser utskottet att starka skäl – bl. a. hänsyn till den enskildes integritet och allmänna decentraliseringssträvanden – talar för att stora statliga centrala datasystem bör decentraliseras till resp. län. Ett sådant system som med fördel torde kunna decentraliseras till regional nivå är REX-systemet. Den förestående omorganisationen av kronofogdeväsendet ger enligt utskottets mening goda förutsättningar för att REX-systemet nu bör kunna omstruktureras. Organisationskommittén bör därför få i uppdrag att utreda en strukturförändring av REX-systemet. Vad som sålunda anförts bör med bifall till motion 1986/87:L123 yrkande 8 ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 15 bort ha följande lydelse:

15. beträffande *REX-systemet*
att riksdagen med bifall till motion 1986/87:L123 yrkande 8 som sin
mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

